

Muqaddas Kitobda asoslashning ta'rifi

Muqaddas Kitobni oqlash sud hujjati emas. Inson sudlari adolat va Xudoning adolat o'rtasida o'xshashlik yo'q. Xudoning oqlanishi Xudoning ijodiy harakatlardan kelib chiqadi, bu orqali Xudoga ko'ra yangi adolat haqiqiy adolat va muqaddaslikda yaratiladi (Efes 4:24). Muqaddas Kitobni oqlash sud aktiga o'xshamaydi, chunki hatto inson sudida ham aybdor tomon aybsiz deb topilmaydi.

Muqaddas Kitobda asoslashning ta'rifi

Muqaddas Kitobga asoslangan HUYJOD, Xudoning yaratuvchilik harakati natijasida va Xudo oldida gunohkor Odam Atoda yaratilgan odamga, Xushxabarning haqiqati orqali Masihga ishongan (dam olgan) kishilarga tegishli bo'lgan yangi shartni anglatadi. Masih bilan o'lish yana gunoh va jazodan xoli bo'lgan yangi solih odamni yaratdi (yaratdi).

Ma'lumki, "oqlangan" va "adolat" so'zlari o'xshash yunoncha so'zlarning tarjimalari (dikaiosune fe'l, qilish, adolatli deb e'lon qilish, oqlash; ism, dikaiosune, adolat; sifat, Dikaios, shunchaki). Xudo insonni oqlaganda, bu yangi odamni yaratgani uchun, ya'ni yangi odam adolatli yaratilgan va shu sababli Xudo uni adolatli va to'g'ri deb e'lon qiladi.

Sud qarori yoki afv etish harakati hech qachon yangi jonzotga tegishli bo'lgan solihlik (aybsizlik) shartini o'rnatmaydi. Masihda vujudga kelgan yangi odam aslida u aybsiz ekanligi sababli e'lon qilinadi, ya'ni yangi odam itoatkorlik o'g'li bo'lib, u o'zining eski holatiga qarama-qarshi: aybdor,

la'natlanadigan, g'azab va itoatsizlik o'g'li.

Ko'plab ilohiyotshunoslar va ular orasida biz E. H. Bankroftni ta'kidlaymiz, bu quyidagilar:

'Masihga ishongan kishi Uning nazarida adolatli va barcha ayb va jazodan ozod deb e'lon qilingan Xudoning sud qarori'
Bancroft, Emery H., Elementary Theology, 3-nashr, 1960 yil, O'ninchi taassurot. , 2001, Editora Batista Regular, 255-bet.

Scofield uchun, oqlangan bo'lsa-da, imonli hali ham gunohkordir. Xudo uni solih deb biladi, lekin bu Xudo bironi solih qiladi degani emas.

"Oqlash – bu ilohiy e'tirofdir va odamni solih qilish degani emas" Scofield, C. I., Scofield Injil adabiyotlar bilan, Rimliklarga 3:28.

Ko'rinib turibdiki, asoslash sud akti emas. Inson sudlari adolat va Xudoning adolat o'rtasida o'xshashlik yo'q. Oqlanish Xudoning yaratuvchilik harakatlaridan kelib chiqadi, bu orqali Xudoga ko'ra haqiqiy adolat va muqaddaslikda yangi odam paydo bo'ladi (Efes 4:24). Oqlash sud akti emas, chunki hatto inson sudida ham aybdorni aybsiz deb e'lon qilish mumkin emas.

Oqlanish xushxabarning haqiqati orqali, ya'ni bir vaqtlar azizlarga berilgan imon (xushxabar) orqali amalga oshiriladi. Uni Xudoga ishonib topshiradigan "imon" emas, balki uni oqlash yangi odamga hayot baxsh etadigan kuchni o'z ichiga olgan "xushxabar xabaridan" (imon) kelib chiqadi (Rim. 1:16 -17).

Bunday kuch, imon keltirganlarga (imonga), ya'ni Odam Atoning farzandlarini O'zi uchun bolalar qilishga qodir bo'lgan Masihga suyanadiganlarga beriladi (Yuhanno 1:12 -13). Shuning uchun Pavlus Xudoning adolatini "imonga bo'lgan ishonch" deb aytdi.

Skofild uchun Xudo odamni adolatli qilmaydi, faqat uni

adolatli deb biladi va muomala qiladi. Endi oqlanish bilan tarjima qilingan so'z – qilish, qilish, odil deb e'lon qilish va Masihdagi yangi odamni yaratishda Xudo hamma narsani yangi qiladi. Masihda yangi sharoitda va yangi vaqtda yangi odam paydo bo'ladi!

Yangi odam chinakam adolat va muqaddaslikda yaratilgan va shuning uchun Xudo aytgan gap yangi jonzotga tushadi, hech qachon Odam Atoda yaratilgan eski odamga tushmaydi. Xudo yolg'on gapiradigan odam emas. U yolg'onni e'lon qilmaydi. Faqat solihlar solih deb e'lon qilinadi. Agar Xudo tanigan bo'lsa va u solih deb e'lon qilgan bo'lsa ham, u to'g'ri emas edi.

Ammo, biz Xudo haq ekanligini va yolg'onni isbotlamasligini bilamiz:

“Shunday qilib, Xudo yolg'on gapirishi mumkin bo'lmagan ikkita o'zgarmas narsa uchun biz umidvorlikni saqlab qolish uchun boshpana bergan bizni qattiq taskin topishi uchun” (Ibron. 6:18).

Lui Berxof o'zining Tizimli ilohiyotida asoslashni yuqoridagi fikrlardan farq qiluvchi sud akti sifatida belgilaydi:

“Oqlash – bu Xudoning Iso Masihning solihligiga asoslangan sud qaroridir. U qonunning barcha da'volarini [Qonun bizdan ijobiy itoatkorlik va hukm shaklida talab qiladigan narsalar bo'yicha ham. gunohkorni hukm qilish va o'limga oid] gunohkorga bo'lgan nuqtai nazaridan mamnun ». Idem.

Odamlar sudida aybdorni oqlash yoki jazodan ozod qilish mumkin emasligi kabi, Xudo ham gunohkorlarni oqlamaydi, chunki bunday qilmish adolatsizlik bo'ladi.

“Siz yolg'on so'zlardan yuz o'girasiz va begunoh va adolatli odamlarni o'ldirmaysiz; Men yovuzlarni oqlamayman ” (Chiqish 23: 7).

Shuning uchun Masihga ishonganida, inson Masih bilan birga o'ldi, chunki belgilangan jazo gunohkor kishidan o'tolmaydi (Rim. 7: 4). Faqat o'lik gunohdan oqlanadi. "Chunki o'lik gunohdan oqlanadi" (Rim. 6: 7).

Bu shuni anglatadiki, Xudo hech qachon yovuz odamlarni solih deb e'lon qilmaydi, ya'ni Odam Atoning avlodidan keyin tug'ilgan erkaklar hech qachon Xudo tomonidan oqlanmaydi. Masihda qayta tug'ilganlarga solih deb e'lon qilinadi, chunki ular Masih bilan birga o'ldilar va yangi jonzot qayta paydo bo'ladi.

Xudo faqat Masih bilan birga o'limdan tirilganlarni solihlar deb e'lon qiladi yangi odam chirimaydigan urug'ga, oxirgi Odam Atoning nasliga ko'ra ekilgan: Masih (Ism 61: 3).